

Editura Carte Inspirată București
E-mail: carteinspirata@gmail.com

Editor: Clara Toma
Tehnoredactare: Magda Căpraru

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

ALLEN, JAMES

Cei 8 piloni ai prosperității / James Allen ; ed.
pentru versiunea în lb. română: Clara Toma ; trad.:
Clara Toma. - București : Carte inspirată, 2023
ISBN 978-606-95252-9-6
I. Toma, Clara (ed. ; trad.)
159.9

Această carte este protejată prin copyright. Reproducerea integrală sau parțială, multiplicarea prin orice mijloace și sub orice formă, cum ar fi fotocopierea, scanarea, transpunerea în format electronic sau audio, punerea la dispoziția publică, inclusiv prin internet sau prin rețelele de calculatoare, stocarea permanentă sau temporară pe dispozitive sau sisteme cu posibilitatea recuperării informațiilor, cu scop comercial sau gratuit, precum și alte fapte similare săvârșite fără permisiunea scrisă a deținătorului copyrightului, reprezintă o încălcare a legislației cu privire la protecția proprietății intelectuale și se pedepsesc penal și/sau civil în conformitate cu legile în vigoare.

imagini coperta: www.desktopbackground.org

JAMES ALLEN

Cei 8 piloni ai prosperității

**Editura
Carte Inspirată
2023**

unealtă de fier nu s-a auzit în casă, cât timp acesta a fost în construcție.

Chiar și așa, oh cititorule, construiește-ți caracterul, ridică-ți casa vieții tale, clădește-ți Templul Prosperității. Nu fi ca nebunul care se ridică și cade odată cu fluxul dorințelor sale egoiste; ci fii împăcat cu munca ta, încoronează-ți cariera prin deplinătate, și astfel numără-te printre cei înțelepți care, fără să se îndoiască, clădesc pe o fundație stabilă și sigură- chiar și pe principiile Adevărului care va dura etern.

Cuprins

Prefață.....	5
Cei opt piloni	6
Primul pilon - Energia	15
Al doilea pilon- Economia	26
Al treilea pilon - Integritatea	40
Al patrulea Pilon - Sistemul	49
Al cincilea pilon - Simpatia	59
Al șaselea pilon - Sinceritatea.....	70
Al șaptelea pilon - Imparțialitatea	80
Al optulea pilon - Încrederea în sine.....	91
Templul prosperității	101

Cei opt piloni

Prosperitatea poate rodi doar pe un teren al moralității. Se presupune, adesea, că poți deveni prosper și dacă plantezi semințe ale imoralității, precum viclesuguri, lăcomie, practici nesănătoase. Există și tipuri de gândire care promovează idei precum cea că în anumite situații, în afaceri sau în viață, scopul poate scuza mijloacele, că dacă rezultatele urmărite sunt pozitive, este de înțeles să ajungi la ele chiar și prin acțiuni care nu sunt întru totul pozitive, de pildă acțiunile lipsite de onestitate sau de loialitate. Un astfel de mod de a gândi denotă superficialitate, o ignorare a legii naturale a cauzalității cât și o limitată percepție asupra vieții în sine. Toți știm că dacă plantăm semințe de in nu putem culege spanac, nu este natural acest lucru și ca atare nimeni nu se așteaptă vreodată să culeagă spanac de pe un teren unde a pus semințe de in. Legile morale și spirituale funcționează exact pe același principiu ca și legile din natură. Aceeași lege care se aplică în natură – culegem ce semănăm- se aplică și lucrurilor nevăzute din existența noastră, gândurilor și ideilor noastre. Oamenii pot vedea și accepta acest proces firesc în natură, în fenomenele percepute cu simțurile noastre așa că raționează și acționează conform legilor firii și nu se așteaptă să culeagă o recoltă de grâu, de pildă, de pe un câmp ce nu a fost niciodată semănat cu grâu. Totuși, se pare că oamenilor le este foarte dificil, chiar imposibil, să vadă și să recunoască aplicarea acestei legi a cauzalității și în lumea spirituală, în lumea gândurilor, așa că nu trăiesc în armonie cu ea pe planul spiritual, cel nevăzut.

În esență, procesele și fenomenele spirituale sunt la fel de evidente, de certe și de simple ca și procesele și fenomenele naturii. Într-adevăr, aceleași moduri de manifestare existente în natură sunt și în lumea minții, în lumea nevăzută a gândurilor noastre. Toate parabolele

omenirii și un mare număr de opere scrise sau rostite de Marii Învățători sunt destinate să illustreze acest fapt. Lumea pe care o percepem, natura, este, practic, o lume mentală adusă la stadiul de vizibilitate. Ceea ce se vede oglindește ceea ce nu se vede. Partea de sus a unui cerc nu este diferită de partea de jos a aceluși cerc. Lumea materială și lumea mentală nu sunt două jumătăți de cerc în univers, ele sunt două jumătăți ale unui cerc complet. Lumea materială, vizibilă și cea spirituală, invizibilă, nu sunt într-o contradicție ci, dimpotrivă, în adevărata ordine a Universului, ele sunt Una, pentru totdeauna. Divizarea și contradicția sunt procese ce apar acolo unde se găsește modul ne-natural de a fi, a gândi și a acționa, în abuzul și forțarea funcțiilor și facultăților firești, care stau la baza suferințelor repetate. Fiecare proces sau fenomen care a apărut în lumea materiei este, de asemenea, și în minte și invers. Fiecare lege a naturii își are și o oglindire spirituală.

La orice obiect din natură și îi vei regăsi esența în sfera mentală, dacă vei căuta corect și cu atenție. Ia, de pildă, germinarea unei semințe și creșterea sa la stadiul de plantă, care are ca scop să înflorească sau să dea rod și apoi să se transforme, din nou, în sămânță. La el este și cu procesele mentale. Gândurile sunt semințe care, plantate în solul minții, germinează și se dezvoltă până când ating un stadiu complet, înfloresc într-o formă pe care o vedem briliantă sau stupidă și apoi rodesc alte gânduri. Un învățător este un plantator de semințe, un agricultor spiritual în timp ce Acela care se învață pe sine este un fermier înțelept al propriei moșii mentale. Creșterea unui gând este ca și creșterea unei plante. Sămânța trebuie udată cu o anume ritmicitate și este necesar un anumit timp pentru ca ea să atingă dezvoltarea completă. La fel și sămânța unui gând înțelept are nevoie să fie suficient alimentat, suficient de mult timp, pentru ca o plantă cunoașterii să facă o frumoasă floare a înțelepciunii.

În timp ce scriu toate acestea, iau o pauză și arunc o privire către fereastră. Afară, la câțiva metri distanță se află un copac înalt unde niște păsări și-au făcut cuib,

pentru prima data. Un vânt puternic bate afară, vârful copacului se clatină vizibil, intens, spre dreapta și spre stânga. Totuși, mama-pasăre stă liniștită în cuib, nu pare să dea semne de agitație, nu pare să încerce să părăsească cuibul care poate fi în orice moment spulberat de vântul puternic. De ce stă atât de liniștită, oare? Este pentru că mai toate păsările își construiesc cuibul, instinctiv, în armonie cu principiile naturale, universale, care asigură un maximum de putere și siguranță oricărui edificiu.

Cuibul unei păsări este construit pe niște principii foarte înțelepte (circularitate, alegerea unor anumite materiale și a unei anumite poziționări etc) și bine acordate cu scopul construcției cuibului, scop care să ofere o mare rezistență la presiunile exterioare, așa încât o furtună să nu pună în pericol confortul și siguranța păsărilor din cuib. Cuibul unei păsări- iată un exemplu de obiect simplu și cunoscut care, creat în conformitate cu anumite legi matematice aplicabile unei structuri de construcție, poate deveni o parabolă a iluminării, care ne învață că doar ceea ce construim în acord cu principiile imuabile, universale, poate fi considerat cu aducând siguranță, iar siguranța este un izvor al păcii interioare, care poate fi păstrată chiar și în anumite circumstanțe turbulente ale existenței.

O casă, un templu sau orice altceva construit de om reprezintă structuri mult mai complexe decât un cuib de pasăre, dar și acestea sunt ridicate în acord cu acele principii matematice care sunt evidente oriunde în natură. Și cu privire la modul de obținere a edificiilor, oamenii se supun principiilor universale și le acceptă ca fiind demne de urmat. Oamenii nu îndrăznesc, atunci când ridică o construcție, să încalce, de pildă, principiile unei proporționalități adecvate, pentru că ei știu că riscă faptul ca acea construcție disproporționată să devină una nesigură, fragilă, care se poate prăbuși la prima furtună mai puternică. Oamenii se supun și urmează cu multă acuratețe principiile geometrice, folosesc instrumente de măsură exacte și aleg materialele și formele geometrice cele mai potrivite

pentru construcții, așa încât ele să reziste cât mai bine celor mai înfricoșătoare furtuni și intemperii ale naturii, iar locuitorii să se simtă bine adăpostiți și în siguranță.

„Astea sunt lucruri prea simple, ar putea spune cititorul acestor rânduri. Da, este simplu și este totodată adevărat și desăvârșit. Atât de adevărat încât nu se poate admite nici cel mai mic compromis și atât de desăvârșit încât nu mai are loc și sens nicio îmbunătățire. Omul, printr-o îndelungată experiență, a învățat aceste principii fixe ale lumii materiale, a înțeles de ce este înțelept să se supună acestor principii, să le urmeze și eu mă refer la ele tocmai cu scopul de a ghida cititorul să ia în considerare aceste principii și să le aplice și în lumea mentală, spirituală, aplicarea lor fiind la fel de simplă, adevărată și desăvârșită și în lumea nevăzută, imaterială. Sunt încă mulți oameni care care nu înțeleg existența acestor legi la nivel spiritual și le violează, le încalcă în mod inconștient, iar consecințele negative se întorc împotriva acestora.

În minte și în materie, în gânduri și în obiecte, în acțiuni și în fenomene ale naturii, există un fundament fix al legii care dacă este ignorant în mod conștient sau inconștient, conduce la dezastre, la consecințe nedorite. Ignorarea acestei legi este cauza celor mai multe din suferințele omenirii. În lumea materială, această lege este prezentă ca și *matematică*. În lumea minții, ea este prezentă ca și *morală*. Dar matematica și morala nu sunt separate și nici opuse. Ele sunt două aspecte ale aceluiași întreg, două fațete ale unei unități.

Principiile eterne ale moralității sunt un fel de truism matematic care operează în universalul minții. Este imposibil să trăiești o viață de succes real fără să stai aproape de principiile morale și fără să le pui în practică, așa cum este imposibil să realizezi un edificiu solid ignorând principiile matematice. Caracterul omului, exact ca o clădire, stă ferm atunci când este construit pe o fundație morală și când construcția s-a făcut în mod laborios, în ritm adecvat, cărămidă cu cărămidă, acțiune cu acțiune. Afacerile și orice altă întreprindere omenească, în orice domeniu ar fi, nimic

nu este exceptat de la ordinea eternă și este de ajuns să stai să observi cu atenție și vei vedea această realitate a existenței legilor imuabile.

Prosperitatea, pentru a fi stabilă, rezistentă, are nevoie să se așeze pe o solidă fundație a principiilor morale și să fie susținută de stâlpii unui caracter șlefuit și a unor valori interioare bine asumate. Încercând să derulezi o afacere, în orice domeniu, prin ignorarea sau violarea principiilor morale, dezastrul, într-o formă sau alta, este inevitabil. Oamenii cu adevărat prosperi dintr-o comunitate nu sunt trișorii și cei imorali ci oamenii de încredere, pe care poți conta, cu un caracter integru.

O casă este o construcție mai degrabă materială, o afacere este mai mult o construcție mentală însă ambele se construiesc solid dacă se integrează și se aplică, în procesul construcției, legile fixe ale universului.

Prosperitatea, ca și o casă, este un acoperiș deasupra capului unui om, care îi permite acestuia să simtă siguranță, adăpost, confort. Un acoperiș presupune existența unui suport pe care să fie așezat iar suportul la rândul său, necesită să fie așezat pe o fundație. Acoperișul prosperității este, deci, susținut de următorii opt piloni care sunt cimentati într-o fundație morală consistentă:

1. Energia
2. Economia
3. Integritatea
4. Sistemul
5. Simpatia
6. Sinceritatea
7. Imparțialitatea
8. Independența/autonomia

O afacere clădită pe aceste principii sănătoase va fi puternică și rezistentă. Nimic nu o poate zdruncina, nimic nu îi poate submina autoritatea, nimic nu îi poate întrerupe succesul sau să o pună la pământ. Succesul va fi asigurat și firma va fi în creștere atât timp cât ea va adera la aceste principii enumerate. Pe de altă parte, acolo unde aceste principii lipsesc, nu poate fi succes

sub nicio formă sau, dacă va fi vreun succes, acesta va fi superficial și trecător, nu va avea durabilitate, consistență. Chiar dacă un om cunoaște principiile dar nu le aplică în mod constant în viața sa de zi cu zi, este puțin probabil ca un astfel de om să aibă o carieră sau o afacere de real succes. Cu cât mai asumat și mai continuu aplică cineva principiile morale în viața personală, de zi cu zi, cu atât cresc șansele ca acest om să fie la conducerea unei organizații de succes sau să dețină o afacere profitabilă și în creștere.

Aceste opt principii, într-un grad mai mic sau mai mare, sunt factorii determinanți ai succesului în orice domeniu ar fi acesta. Prosperitatea se bazează pe acești opt piloni și orice om care atinge excelența aderă la esența acestor principii morale.

Este adevărat că sunt puțini oameni care aplică principiile în integralitatea lor, dar cei care fac acest lucru sunt cei care devin lideri, învățători, ghizi ai celorlalți. Ei sunt cei care sunt pionierii și suportul moral al societății, călăuzele către evoluția acesteia.

Însă, în timp ce doar puțini reușesc să ajungă la acea perfecțiune morală care asigură atingerea culmilor succesului, toate celelalte succese mai mici vin din respectarea parțială a acelor principii care sunt atât de potente în a produce rezultate bune încât chiar și perfecțiunea în doar una sau trei dintre ele este suficientă pentru a asigura un grad obișnuit de prosperitate, și mențin o oarecare măsură de influență locală cel puțin pentru o anumită perioadă, în timp ce aceeași perfecțiune în una sau trei dintre ele, asociată cu o perfecțiune parțială în toate celelalte, sau în aproape toate celelalte, va genera permanent acel succes limitat și aceea influență, care, în mod necesar, va crește și se va extinde în raport direct cu o cunoaștere și practică mai intime a acelor principii care, în prezent, sunt doar parțial încorporate în caracter.

Limitele moralității unui om marchează limitele succesului său. Atât de adevărat este acest lucru, încât a cunoaște statutul moral al unui om ar însemna să cunoști - cu o precizie matematică - dacă în final acesta

va avea succes sau va eșua. Templul prosperității stă în picioare atâta timp cât este sprijinit de pilonii săi morali; dacă aceștia slăbesc, el devine nesigur; de îndată ce pilonii sunt scoși, se destramă și se prăbușește în ruină.

Eșecul total și înfrângerea sunt inevitabile acolo unde principiile morale sunt ignorate sau sfidate- inevitabil în natura lucrurilor ca și relația dintre cauză și efect. Cum o piatră aruncată în sus se întoarce pe pământ, la fel și fiecare faptă, bună sau rea, se întoarce asupra celui care a generat-o. Fiecare act amoral sau imoral zădărnicește scopul spre care țintește, și fiecare act de acest fel, care totuși are succes, îl îndepărtează din ce în ce mai mult de realizarea sa. Pe de altă parte, fiecare act moral reprezintă o altă cărămidă solidă în templul prosperității, un alt element de rezistență și frumusețe sculpturală în pilonii care îl suportă.

Indivizii, familiile, națiile cresc și prosperă în armonie cu creșterea lor în putere morală și înțelepciune; se prăbușesc și eșuează în concordanță cu decăderea lor morală.

Mental, precum și fizic, doar lucrurile care au formă și soliditate pot sta în picioare și pot rezista în timp. Cele lipsite de moralitate sunt nimicnicie, și nimic nu se poate forma din ele. Sunt negarea substanței. Cele imorale reprezintă distrugerea. Sunt negarea formei. Reprezintă un proces spiritual de denudare. În timp ce subminează și dezintegrează, lasă în urmă materiale împrăștiate, gata de a fi așezate din nou în formă de către un constructor înțelept; iar acel constructor înțelept este *Moralitatea*. Morala este substanță, formă și putere de construcție, toate în una. Moralitatea întotdeauna construiește și conservă, pentru că aceasta îi este natura, să fie opusul imoralității, care întotdeauna rupe în bucăți și distruge. Moralitatea este maestrul constructor oriunde s-ar afla, fie în indivizi sau în națiuni.

Moralitatea este invincibilă, iar cel care se bazează pe ea până la sfârșit, stă așezat pe o rocă indestructibilă, astfel încât este imposibil să fie înfrânt, triumful său va fi sigur. El va fi încercat, și asta până la limitele maxime,

pentru că fără luptă nu poate exista victorie, doar în acest fel își poate perfecționa puterile morale, și este în natura principiilor imuabile, ca tuturor lucrurilor ce sunt făurite frumos și perfect să le fie testată și dovedită tăria. Barele de oțel care sunt destinate utilizării în cele mai grele și mai importante sarcini din lume, trebuie să fie supuse la cele mai severe tensiuni de către maestrul fierar, pentru a le testa textura și eficiența înainte de a ieși din forja sa. Maestrul cărămidar aruncă la gunoi cărămizile care au cedat sub căldura severă. Așa și cel care este mareț și are parte de succes permanent va reuși să depășească presiunea circumstanțelor adverse și a focului tentației, cu natura moralei sale deloc subminată, ci întărită și înfrumusețată. El va fi ca o bară de oțel extrem de bine făurită, numai bună pentru cele mai înalte sarcini, iar universul va avea grijă, la fel cum a făcut și maestrul fierar cu bara sa de oțel bine forjată, ca acele sarcini să nu îl ocolească.

Imoralitatea este vulnerabilă în oricare punct al ei, iar cel care încearcă să se bazeze pe ea, se va scufunda într-o mlaștină de dezolare. Chiar dacă rezultatele eforturilor sale par solide, ele se vor nărui. Momentul eșecului este inevitabil. În timp ce omul imoral chicotește sinistru aplecat peste câștigurile sale necinstite, există deja o gaură în buzunarul său prin care aurul îi scapă. Cel care începe cu moralitate, și totuși o părăsește pentru câștig în ora încercării sale, este ca acea cărămidă care se crapă la prima pală de căldură; nu este potrivit sarcinii, iar universul îl va arunca la gunoi, și totuși, nu pentru totdeauna, căci fiind o ființă și nu o cărămidă, poate trăi și învăța, se poate căi și poate fi restabilit.

Forța morală este vitalitatea oricărui succes și elementul de susținere al oricărei prosperități; însă există mai multe feluri de succes, și este frecvent necesar ca un om să eșueze într-o direcție astfel încât să poată ajunge la un mai mare și mai ambițios succes. Dacă, de exemplu, un geniu literar, artistic sau spiritual ar încerca să facă bani, se poate să fie necesar, și foarte des așa și este, în avantajul și pentru îmbunătățirea geniului său, să trebuiască să eșueze în acel domeniu,

astfel încât să poată obține un succes mai sublim acolo unde se află adevărata sa putere. Fără îndoială că mulți milionari ar dori să-și dea milioanele la schimb pentru succesul literar al lui Shakespeare sau pentru succesul spiritual al lui Buddha, și în această situație ar considera că au făcut un târg avantajos. Succesul spiritual excepțional este foarte rar însoțit de bogății, și totuși succesul financiar nu se poate compara în niciun fel cu el în măreție și splendoare. Dar în această carte nu mă voi ocupa de succesul sfinților sau al geniiilor spirituale ci de succesul care privește bunăstarea, starea de bine și fericirea bărbatului și femeii obișnuite, într-un cuvânt, cu prosperitatea care, cu toate că este mai mult sau mai puțin legată de bani- pentru că este prezentă și temporală- totuși nu depinde de aceștia, ci se extinde spre, și îmbrățișează, toate activitățile umane, și care în mod particular se raportează la acea armonie pe care individul o are cu circumstanțele care îi produc aceea satisfacție numită fericire și acel confort numit prosperitate. Pentru atingerea acestui scop, atât de dezirabil marilor mase de oameni, haideți să vedem cum operează cele opt principii, cum este ridicat și securizat acoperișul prosperității pe pilonii care îl suportă.

Primul pilon - Energia

Energia este putere în acțiune în orice realizare. Un cărbune inert este transformat în foc, iar apa este transformată în abur. Ea intensifică și dă viață celui mai comun talent până îl apropie de genialitate. Energia poate transforma în vivacitate ceea ce este de ceva vreme în inerție.

Energia este o virtute al cărei opus este starea de leneveală, de pasivitate. Ca și virtute, ea trebuie cultivată, așa încât un om leneș are posibilitatea să devină un om energic prin ieșirea din zona sa de confort. Comparativ cu un om energic, un om leneș nu este mai puțin viu, doar că este mai puțin activ. În timp ce omul leneș vorbește despre cât este de dificil de făcut un anumit lucru, omul energic l-a și realizat deja. Înainte ca un om leneș să se trezească, omul energic a făcut deja o mulțime de treburi. În timp ce omul leneș așteaptă să vină către el oportunitățile, omul energic merge în întâmpinarea acestora sau le creează el însuși. Omul energic face lucruri în timp ce omul leneș se freacă la ochi să se trezească.

Energia este una din forțele primare: fără energie nimic nu poate fi obținut. Ea este elementul de bază în toate formele de acțiune. Întregul univers este o manifestare a energiei. Energia este viață și fără energie universul nu ar fi putut exista. Când un om încetează să mai acționeze, când corpul său stă inert, când funcțiile sale au încetat să se manifeste, se spune că este un om mort. Când un om viu nu mai acționează, este ca un om mort. Omul, mental și fizic, este construit pentru acțiune, nu pentru un trai inert, pasiv. Fiecare mușchi al corpului, fiecare os și fiecare nerv este croit pentru a rezista și pentru a fi apte la diverse acțiuni, oricât de grele. Orice lucru are ca scop acțiunea, orice lucru își regăsește perfecțiunea și sensul în faptul de fi utilizate.

Așa fiind date lucrurile în mod firesc, nu poate fi